

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ
ЩОДО СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ
І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ
З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
**«ОРГАНІЗАЦІЯ СУДОВИХ
ТА ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ»**
ДЛЯ СТУДЕНТІВ ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ
081 – «ПРАВО»
ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ «БАКАЛАВР»

КРЕМЕНЧУК 2019

Методичні вказівки щодо семінарських занять і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів» для студентів денної та заочної форм навчання зі спеціальності 081 – «Право» освітнього ступеня «Бакалавр»

Укладач проф. І. І. Митрофанов
Рецензент к. ю. н., доц. В. Л. Скрипник
Кафедра галузевих юридичних наук

Затверджено методичною радою Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського
Протокол №____ від _____
Голова методичної ради _____ проф. В. В. Костін

Вступ.....	4
1 Теми та погодинний розклад лекції, семінарських занять, самостійної роботи.....	5
2 Перелік семінарських занять і самостійної роботи.....	7
Семінарське заняття № 1 Предмет, система та основні поняття навчального курсу «Організація судових та правоохоронних органів».....	7
Семінарське заняття № 2 Судова влада.....	9
Семінарське заняття № 3 Судоустрій (судова система) України.....	12
Семінарське заняття № 4 Конституційний Суд України.....	14
Семінарське заняття № 5 Статус суддів в Україні.....	16
Семінарське заняття № 6 Статус присяжних.....	18
Семінарське заняття № 7 Органи, що забезпечують функціонування судової влади.....	21
Семінарське заняття № 8 Правоохоронна та правозахисна системи України.....	24
Семінарське заняття № 9 Органи прокуратури України.....	27
Семінарське заняття № 10 Система органів Міністерства внутрішніх справ.....	31
Семінарське заняття № 11 Органи досудового розслідування.....	34
Семінарське заняття № 12 Державне бюро розслідувань.....	37
Семінарське заняття № 13 Органи Служби безпеки України.....	41
Семінарське заняття № 14 Органи й установи Міністерства юстиції України.....	44
Семінарське заняття № 15 Нотаріат України.....	46
Семінарське заняття № 16 Адвокатура України.....	48
3 Питання до іспиту.....	52
4 Критерії оцінювання знань студентів.....	56
Список літератури.....	60

ВСТУП

Самостійна робота є важливою складовою частиною навчальної роботи у закладі вищої освіти. Вона допомагає студентам виробити навички творчого підходу до навчання та аналізу нормативно-правових актів зокрема у сфері організації правоохоронної, правозахисної та судової діяльності в Україні.

Пропонована програма з навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів» має на меті допомогти студентам самостійно опанувати цією важливою навчальною дисципліною, отримати знання про порядок утворення, структуру, систему і компетенцію діяльності судових та правоохоронних органів України.

Слід пам'ятати, що в процесі розбудови держави України, ця навчальна дисципліна, як і багато інших галузей права, постійно вдосконалюється. Вносяться зміни і доповнення до нормативних актів, які регулюють діяльність судових та правоохоронних органів, тому, вивчаючи певний нормативний акт, необхідно з'ясувати, чи охоплюється ним найдосконаліші зміни чи доповнення.

За своєю сутністю, метою, завданнями та змістом підготовка юристів повинна мати дослідницький характер, поєднувати в собі глибокі теоретичні знання законів та інших нормативних актів з практикою їх застосування в діяльності юридичних і фізичних осіб.

Пропонується орієнтована кількість годин самостійної роботи, а також питання для самостійної підготовки та рекомендована література з кожної теми.

Самостійна робота студента забезпечується системою навчально-методичних заходів, передбачених для вивчення цієї навчальної дисципліни і підручниками, навчальними та методичними посібниками, конспектами лекцій тощо. Ця робота може виконуватися у бібліотеці університету, методичному кабінеті, а також удома.

1 ТЕМИ ТА ПОГОДИННИЙ РОЗКЛАД ЛЕКЦІЙ І САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	сем	інд.	с.р.		л	п	сем	інд.	с.р.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1 Сучасна судова система України												
Тема 1 Предмет, система та основні поняття навчального курсу «Організація судових та правоохоронних органів»	13	2	–	2	–	9	13	1	–	1	–	11
Тема 2 Судова влада	13	2	–	2	–	9	13	1	–	1	–	11
Тема 3 Судоустрій (судова система) України	13	2	–	4	–	7	13	1	–	1	–	11
Тема 4 Конституційний суд України	13	2	–	2	–	9	13	1	–	1	–	11
Тема 5 Статус суддів в Україні	13	2	–	2	–	9	13	–	–	–	–	13
Тема 6 Статус присяжних	13	2	–	2	–	9	13	–	–	–	–	13
Тема 7 Органи, що забезпечують функціонування судової влади	12	2	–	2	–	8	12	–	–	–	–	12
Усього годин за змістовим модулем 1	90	14	–	16	–	60	80	4	–	4	–	82
Змістовий модуль 2 Правоохоронні та правозахисні органи України												
Тема 8 Правоохоронна та правозахисна системи України	10	2	–	2	–	6	10	–	–	–	–	10

Тема 9 Органи прокуратури України	10	2	–	2	–	6	10	1	–	1	–	8
Тема 10 Система органів Міністерства внутрішніх справ	10	2	–	2	–	6	10	1	–	1	–	8
Тема 11 Органи досудового розслідування	10	2	–	2	–	6	10	1	–	1	–	8
Тема 12 Державне бюро розслідувань	10	2	–	2	–	6	10	1	–	1	–	8
Тема 13 Органи Служби безпеки України	10	2	–	2	–	6	10	–	–	–	–	10
Тема 14 Органи й установи Міністерства юстиції України	10	2	–	2	–	6	10	–	–	–	–	10
Тема 15 Нотаріат	10	1	–	–	–	9	10	–	–	–	–	10
Тема 16 Адвокатура	10	1	–	–	–	9	10	–	–	–	–	10
<i>Усього годин за змістовим модулем 2</i>	90	16	–	14	–	60	100	4	–	4	–	82
Усього годин:	180	30	–	30	–	120	120	8	–	8	–	164

2 ПЕРЕЛІК СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

I САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ I СУДОВА СИСТЕМА

Семінарське заняття № 1

Тема Поняття, предмет і система навчальної дисципліни
«Організація судових та правоохоронних органів»

Мета: надання студентам необхідних знань щодо визначення поняття правоохоронної діяльності та системи правоохоронних органів України.

Питання для обговорення

1.1. Предмет навчального курсу «Організація судових та правоохоронних органів».

1.2. Взаємозв'язок навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів» з іншими навчальними дисциплінами.

1.3. Правоохоронна діяльність: поняття, зміст, ознаки та види.

1.4. Джерела навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів».

Короткі теоретичні відомості

Предмет та значення навчального курсу «Організація судових та правоохоронних органів», його місце в системі інших юридичних дисциплін. Основні поняття курсу. Поняття «система», «структура», «компетенція». Поняття «правоохоронна діяльність». Ознаки правоохоронної діяльності. Структура системи правоохоронної діяльності. Законодавство й інші правові акти (джерела), які регулюють організацію та діяльність судових та правоохоронних органів в Україні.

Теми рефератів

1. Класифікація норм національного та міжнародного права щодо регулювання організації та діяльності судових та правоохоронних органів.

2. Судові та правоохоронні органи України.

3. Судові та правоохоронні органи іноземних країн.

Контрольні питання

1. Дайте визначення таким поняттям як «правоохоронний орган» та «правоохоронна діяльність».
2. Назвіть ознаки правоохоронної діяльності.
3. Яка правоохоронна діяльність є спеціальною?
4. Назвіть ознаки судової діяльності.
5. Яка діяльність є правозахисною?
6. Охарактеризуйте систему координації правоохоронної діяльності.

Питання для самостійного опрацювання

1. Напрями удосконалення системи судової та правоохоронної діяльності.
2. Міжнародні стандарти організації та функціонування судових і правоохоронних органів.
3. Доктринальні підходи до визначення поняття «правоохоронна діяльність» та «правозахисна діяльність».

Розв'язати тестові завдання

1. До форм реалізації судової влади належать:
 - а) судове провадження;
 - б) конституційне та цивільне судочинство;
 - в) конституційне, цивільне, господарське, адміністративне та кримінальне судочинство;
 - г) цивільне і кримінальне судочинство.
2. Із запропонованих виберіть принципи, які належать до організаційних принципів судової влади:
 - а) справедливість судової влади;
 - б) інстанційність;
 - в) верховенство права.
3. Система судів загальної юрисдикції відповідно до Конституції України будується за принципами:

а) територіальності та спеціалізації;
б) спеціалізації, оскарження та територіально-адміністративного устрою;

в) територіальності, спеціалізації, винятковості.

4. Систему судів України складають:

а) місцеві суди, апеляційні суди, касаційні суди, вищі спеціалізовані суди, Верховний Суд України;

б) місцеві суди, апеляційні суди, Апеляційний суд України, Касаційний Суд України, вищі спеціалізовані суди, Верховний Суд України;

в) місцеві суди, військові суди, Апеляційний суд України, вищі спеціалізовані суди, Верховний Суд України;

г) місцеві суди, апеляційні суди, Апеляційний суд України, вищі спеціалізовані суди, Верховний Суд України.

5. Голова Верховного Суду України обирається:

а) Президією Верховного Суду України строком на 7 років;

б) Президією Верховного Суду України строком на 5 років;

в) Пленумом Верховного Суду України строком на 7 років;

г) Пленумом Верховного Суду України строком на 5 років.

Література: [1–61; 68; 73, с. 4–5; 91].

Семінарське заняття № 2

Тема Судова влада

Мета: формування знань у студентів про загальну характеристику судової влади, поняття, функції судової влади, їх характеристику. Шляхи здійснення судової влади, поняття правосуддя, його відмінні ознаки.

Питання для обговорення

1. Судова влада: поняття й ознаки.
2. Судова влада як окрема гілка державної влади.
3. Реалізація судовою владою своїх функцій.
4. Структура судової влади.

5. Загальна характеристика судової процедури.

Короткі теоретичні відомості

Поняття судової влади. Ознаки судової влади. Специфічні ознаки судової влади доповнюють її державно-правову характеристику. Судова влада як окрема гілка державної влади. Теорія поділу влади. Витоки принципу поділу державної влади в Україні. Взаємодія органів судової влади з іншими гілками влади. Функції судової влади. Структура судової влади. Судова система України. Організаційне забезпечення функціонування судів. Загальна характеристика судової процедури. Ознаки справедливої судової процедури. Важливість гарантії розгляду справи впродовж розумного строку.

Теми рефератів

1. Недоторканність суддів та випадки його скасування.
2. Принципи здійснення правосуддя.

Контрольні питання

1. Назвіть ознаки та принципи правосуддя.
2. Охарактеризуйте судову систему України.
3. Який порядок обрання суддів?
4. З яких підстав повноваження суддів припиняються?
5. Назвіть види кваліфікаційної атестації суддів та кількість кваліфікаційних класів.
6. Назвіть підстави притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.
7. Які повноваження Вищої ради юстиції України?

Питання для самостійного опрацювання

1. Правовий статус суддів України.
2. Порядок обрання на посаду судді.
3. Відвід та самовідвід.

Розв'язати тестові завдання

1. Не є підставою для звільнення судді з посади:

- а) власне бажання судді;
- б) припинення громадянства України;
- в) хвороба судді, що не перешкоджає подальшому виконанню обов'язків судді;
- г) порушення присяги.

2. Основні положення щодо соціального і правового захисту суддів закріплені:

- а) Кримінальним процесуальним кодексом України;
- б) Законом України «Про статус суддів»;
- в) Законом України «Про судоустрій України»;
- г) Конституцією України.

3. Рада суддів України притягла до дисциплінарної відповідальності суддю А. районного суду міста N. Суддя звернувся до Вищої ради юстиції зі скаргою на рішення ради суддів України на підставі того, що:

- а) рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді вносить Вища рада юстиції;
- б) рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді винесене неналежним органом;
- в) рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді вносить Вища кваліфікаційна комісія суддів України;
- г) дисциплінарне провадження щодо судді здійснює Верховний Суд України.

4. Президент України призначив на посаду суддів Конституційного Суду України 9 громадян України, які досягли 40 річного віку. Які положення законодавства були порушені?:

- а) Президент України може призначати лише 6 суддів Конституційного Суду України;
- б) Президент України може призначити на посаду судді Конституційного Суду України громадянина, який досяг 35-ти річного віку ;

в) Президент України може призначати суддів Конституційного Суду України лише за згодою Верховної Ради України ;

г) Президент України може призначати суддів Конституційного Суду України за поданням з'їзду суддів України.

Література: [1–8; 17–19; 21–22; 25; 27–29; 35; 37–44; 57–60; 67, с. 244–252; 71, с. 147–152; 72, с. 99–110].

Семінарське заняття № 3

Тема Судоустрій (судова система) України

Мета: сформувати у студентів розуміння про систему правосуддя, його мету, та завдання.

Питання для обговорення

1. Міжнародно-правові засади побудови судової системи держави.
2. Судові інстанції в Україні: поняття та види.
3. Рівні (ланки) судової системи України.
4. Види юрисдикцій судів України.
5. Правова процедура утворення та ліквідації судів.
6. Види, склад і компетенція місцевих судів.
7. Види, склад і компетенція апеляційних судів.
8. Вищі спеціалізовані суди в системі судоустрою України.
9. Склад, структура та правовий статус реформованого Верховного Суду.
10. Призначення та структура апарату суду.

Короткі теоретичні відомості

Міжнародно-правові засади побудови судової системи держави. Інстанція, інстанційність судової системи держави. Рівні (ланки) судової системи України. Місцеві загальні суди (окружні суди, які утворюються в одному або декількох районах чи районах у містах, або у місті, або у районі (районах) і місті (містах)), місцеві господарські суди (окружні господарські суди) та місцеві адміністративні суди (окружні адміністративні суди, а також

інші суди, визначені процесуальним законом). Апеляційні суди. Вищий суд з питань інтелектуальної власності. Вищий антикорупційний суд. Верховний Суд. Судові системи країн Європи за кількістю рівнів. Юрисдикція судового органу (суду). Види юрисдикцій судів України. Цивільна юрисдикція. Кримінальна юрисдикція. Господарська юрисдикція. Адміністративна юрисдикція. Конституційна юрисдикція в Україні.

Порядок утворення та ліквідації судів. Види, склад і компетенція місцевих судів. Види, склад і компетенція апеляційних судів. Судові округи (територія, на яку поширюється юрисдикція суду). Повноваження апеляційних судів. Вищі спеціалізовані суди в системі судоустрою України. Склад, структура та правовий статус реформованого Верховного Суду. Пленум Верховного Суду. Голова Верховного Суду. Касаційні суди в складі Верховного Суду. Призначення та структура апарату суду.

Теми рефератів

1. Верховний суд України як найвищий судовий орган у системі судів загальної юрисдикції.
2. Територіальність та інстанційність судів.

Контрольні питання

1. Система судів загальної юрисдикції.
2. Поняття інстанційності.
3. Вимоги до осіб на посаду судді місцевого, апеляційного та касаційного суду України.
4. Повноваження Верховного суду України.

Питання для самостійного опрацювання

1. Вищі спеціалізовані суди у системі судоустрою країни.
2. Виконання рішення місцевого суду.

Література: [1–8; 17–19; 21–22; 25; 27–29; 35; 37–44; 57–60; 67, с. 244–252; 71, с. 147–152; 72, с. 99–110].

Семінарське заняття № 4

Тема Конституційний Суд України

Мета: сформувати у студентів розуміння призначення Конституційного суду України в системі судоустрою в Україні.

Питання для обговорення

1. Статус Конституційного Суду України
2. Порядок формування та структура Конституційного Суду України
3. Повноваження Конституційного Суду України.
4. Організація роботи Конституційного Суду України.

Короткі теоретичні відомості

Статус Суду відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII. Склад Конституційного Суду України. Суддя Конституційного Суду. Обмеження щодо судді Конституційного Суду. Строк повноважень. Розмір винагороди судді Конституційного Суду України. Голова Суду. Заступник Голови Суду. Велика палата. Сенат. Колегія. Секретар Колегії. Архів Конституційного Суду України. Бібліотека Конституційного Суду України. Друкований орган Конституційного Суду України.

Повноваження Конституційного Суду України. Організація роботи Конституційного Суду України.

Теми рефератів

1. Порядок призначення судді Конституційного суду України.
2. З'їзд суддів України.

Контрольні питання

1. Голова Конституційного Суду України.
2. Велика палата, Сенат, Колегія Конституційного Суду України.
3. Функції та повноваження Конституційного Суду України.
4. Рішення Конституційного Суду України.

Питання для самостійного опрацювання

1. Історія створення та формування Конституційного суду України.
2. Правові засади роботи Конституційного суду України.

3. Апарат Конституційного Суду України.

Тестові завдання

1. Найвищим органом суддівського самоврядування є:

- а) Конституційний Суд України;
- б) з'їзд суддів України;
- в) Вища рада юстиції;
- г) Пленум Верховного Суду України.

2. З'їзд суддів скликається:

- 1) 1 раз на три роки;
- 2) 1 раз на два роки;
- 3) 1 раз на рік;
- 4) 1 раз на місяць.

3. Конституційний склад Вищої ради правосуддя:

- 1) 18 членів;
- 2) 21 член;
- 3) 22 члена;
- 4) 15 членів.

4. Таємним голосуванням призначають суддів Конституційного Суду України:

- 1) з'їзд суддів України;
- 2) Верховна Рада України;
- 3) з'їзд суддів України і Верховна Рада України;
- 4) конференція суддів України.

5. Суддею Конституційного Суду України може бути громадянин України, який на день призначення:

- 1) досяг віку 30-ти років і має стаж роботи за фахом не менше 5-ти років;
- 2) досяг віку 40 років і має стаж роботи за фахом не менше 15-ти років;
- 3) досяг віку 40 років і має стаж роботи за фахом не менше 10-ти років;

4) досяг віку 35-ти років і має стаж роботи за фахом не менше 10-ти років.

Література: [1–8; 17–19; 21–22; 25; 27–29; 35; 37–44; 57–60; 67, с. 244–252; 71, с. 147–152; 72, с. 99–110].

Семінарське заняття № 5

Тема Статус суддів в Україні

Мета: сформувати у студентів розуміння статусу суддів в Україні.

Питання для обговорення

1. Поняття та склад суддівського корпусу.
2. Гарантії правового статусу судді.
3. Вимоги до кандидата на посаду судді.
4. Добір на посаду судді.
5. Кваліфікаційне оцінювання суддів і призначення на посаду судді.

Короткі теоретичні відомості

Термін «корпус суддів». Поняття судді. Призначення на посаду судді. Основні засади правового статусу суддів. Гарантії правового статусу судді. Гарантії незалежності судді. Гарантії недоторканності та імунітет судді. Гарантії соціального захисту та матеріального забезпечення судді. Гарантії незмінюваності судді. Гарантії самореалізації судді.

Інститут кандидата на посаду судді. Становлення інституту кандидата на посаду судді в різні історичні періоди. Загальні вимоги до кандидатів на посади суддів. Додаткові вимоги до окремих суддівських посад. обмеження щодо доступу до посади судді.

Добір кандидатів на посаду судді. Конкурс на зайняття вакантних посад суддів місцевого суду. Добір кандидатів на заміщення посад в апеляційному, вищому спеціалізованому та Верховному Суді. Кваліфікаційне оцінювання суддів. Призначення на посаду судді. Права, обов'язки й обмеження суддів. Юридична відповідальність суддів. Звільнення судді з посади та припинення його повноважень.

Теми рефератів

1. Історія становлення вимог кандидатів на посаду судді.
2. Правовий статус судді в країнах Європейського Союзу.

Контрольні питання

1. Які гарантії статусу судді?
2. Назвіть вимоги до кандидата на посаду судді.
3. Які обмеження доступу до посади судді?
4. Що означає «функціональний імунітет судді»?
5. Які підстави звільнення судді з посади?

Питання для самостійного опрацювання

1. Права, обов'язки й обмеження суддів.
2. Юридична відповідальність суддів.

Розв'язання тестових завдань

1. Які з перелічених підстав про звільнення судді з посади не є такими підставами:

- 1) неспроможність виконувати повноваження за станом здоров'я;
- 2) порушення суддею вимог щодо несумісності;
- 3) вчинення істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді;

4) незнання державного Гімну.

2. До органів, що здійснюють дисциплінарне провадження щодо суддів, належать:

- 1) Вища рада правосуддя;
- 2) з'їзд суддів України;
- 3) рада суддів України;
- 4) Верховна Рада України.

3. Перелік органів дисциплінарного провадження щодо суддів міститься у статтях:

- 1) Закону України «Про статус суддів України»;

2) Закону України «Про судоустрій та статус суддів України»;

3) Закону України «Про Вищу раду юстиції»;

4) Закону України «Про суддівське самоврядування».

4. На зайняття посади судді в апеляційному суді може претендувати громадянин України, який:

1) на день обрання на посаду судді досяг 30-ти років і має стаж роботи на посаді судді не менше 5-ти років;

2) на день обрання на посаду судді досяг 25-ти років і має стаж роботи на посаді судді не менше 3-х років;

3) на день обрання на посаду судді досяг 30-ти років і має стаж роботи на посаді судді не менше 3-х років;

4) на день обрання на посаду судді досяг 35-ти років і має стаж роботи на посаді судді не менше 7-ми років.

5. Кандидати на посаду суддів в суді загальної юрисдикції, які претендують на зайняття посади судді вперше, призначаються:

1) Верховною Радою України;

2) Президентом України;

3) кваліфікаційною комісією суддів України;

4) конференцією суддів України.

Література: [1–8; 17–19; 21–22; 25; 27–29; 35; 37–44; 57–60; 67, с. 244–252; 71, с. 147–152; 72, с. 99–110].

Семінарське заняття № 6

Тема Статус присяжних

Мета: сформувати у студентів знання про інститут присяжних в Україні, правовий статус присяжного.

1. [Сутність та роль присяжних](#) у здійсненні правосуддя.

2. Вимоги до присяжних. Підстави та порядок увільнення від виконання обов'язків присяжного.

3. [Порядок формування списків присяжних](#).

4. [Залучення присяжних до виконання обов'язків у суді.](#)

Короткі теоретичні відомості

Суд шепенів і суд присяжних. Поняття суду присяжних. Призначення суду присяжних. Форма для суду присяжних в Україні. Поняття присяжних. Вимоги до присяжних. Підстави та порядок увільнення від виконання обов'язків присяжного. [Порядок формування списків присяжних.](#) [Залучення присяжних до виконання обов'язків у суді.](#) Добір осіб для запрошення до участі у здійсненні правосуддя як присяжних. Питання про відвід присяжного. [Права й обов'язки присяжних і гарантії їх захисту.](#) Специфіка розгляду кримінальних проваджень судом присяжних. Процедура винесення вироку колегією у складі присяжних. Нарада суду присяжних. Окрема думка присяжного.

Теми рефератів

1. Процесуальна самостійність присяжного.
2. Розгляд кримінального провадження судом присяжних.

Контрольні питання

1. Дайте визначення присяжного.
2. Хто може бути присяжним?
3. Які підстави увільнення від виконання обов'язків присяжного?
4. Назвіть права та обов'язки присяжного.
5. Які гарантії прав присяжних?

Питання для самостійного опрацювання

1. [Права й обов'язки присяжних і гарантії їх захисту.](#)
2. Специфіка розгляду кримінальних проваджень судом присяжних.

Розв'язання тестових завдань

1. Письмовий виклик присяжних за нормами Кримінального процесуального кодексу України надсилається до:

- а) п'яти осіб;
- б) 7-ми осіб;

в) 6-ти осіб;

г) 4-ох осіб.

2. Що не входить до обов'язків присяжних:

а) справедливо, безсторонньо та своєчасно розглядати і вирішувати судові справи відповідно до закону з дотриманням засад і правил судочинства;

б) дотримуватися правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів;

в) брати участь у дослідженні всіх відомостей та доказів у судовому засіданні;

г) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом, у тому числі таємницю нарадчої кімнати і закритого судового засідання.

3. Присяжним може бути особа:

а) яка є громадянином України, досягла тридцятирічного віку, постійно проживає на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, якщо інше не визначено законом. Необхідною умовою є згода громадянина виконувати обов'язки присяжного;

б) яка є громадянином України, має повну юридичну освіту, досягла тридцятирічного віку, постійно проживає на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, якщо інше не визначено законом. Необхідною умовою є згода громадянина виконувати обов'язки присяжного;

в) яка є громадянином України, має повну вищу освіту, досягла тридцятирічного віку, постійно проживає на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, якщо інше не визначено законом;

г) яка є громадянином України, має повну юридичну освіту, досягла тридцятип'ятирічного віку, постійно проживає на території, на яку

поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, якщо інше не визначено законом.

4. Відповідно до ч.ч. 2 і 4 ст. 293 ЦПК України суд у складі одного судді та двох присяжних не розглядає справи про:

а) обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи;

б) визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи оголошення її померлою;

в) відновлення платоспроможності боржника;

г) надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку.

5. Громадяни, що підлягають включенню до списків присяжних:

1) визнані судом обмежено дієздатними або недієздатними;

2) які мають хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню обов'язків присяжного;

3) громадяни України, які досягли тридцятирічного віку, постійно проживають на території, на яку поширюється юрисдикція відповідного окружного суду, якщо інше не визначено законом, дали згоду на здійснення обов'язків присяжного;

4) народні депутати України, члени Кабінету Міністрів України, судді, прокурори, працівники правоохоронних органів (органів правопорядку), військовослужбовці, працівники апаратів судів, інші державні службовці, посадові особи органів місцевого самоврядування, адвокати, нотаріуси, члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Вищої ради правосуддя.

Література: [1–8; 17–19; 21–22; 25; 27–29; 35; 37–44; 57–60; 67, с. 244–252; 71, с. 147–152; 72, с. 99–110].

Семінарське заняття № 7

Тема Органи, що забезпечують функціонування судової влади

Мета: сформувати у студентів поняття щодо діяльності органів, що забезпечують функціонування судової влади.

1. [Державна судова адміністрація України.](#)
2. [Органи суддівського самоврядування.](#)
3. [Вища кваліфікаційна комісія суддів України.](#)

Короткі теоретичні відомості

Державна судова адміністрація України. Статус і повноваження Державної судової адміністрації України за Законом України «Про судоустрій і статус суддів» 2016 р. Основні завдання Державної судової адміністрації України. Організація і структура Державної судової адміністрації України. Територіальні органи Державної судової адміністрації України.

Завдання суддівського самоврядування. Ознаки суддівського самоврядування. Організаційні форми суддівського самоврядування. Збори суддів місцевого суду, апеляційного суду, вищого спеціалізованого суду, Пленум Верховного Суду. Рада суддів України. З'їзд суддів України.

[Вища кваліфікаційна комісія суддів України.](#) Повноваження Вищої кваліфікаційної комісії суддів. Процедура призначення членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів. Звільнення члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів. Організаційні форми діяльності Вищої кваліфікаційної комісії суддів.

Повноваження Вищої ради правосуддя (далі – ВРП) за Законом України «Про Вищу раду правосуддя» від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII. Склад ВРП. Строк повноважень обраних (призначених) членів ВРП.

Підготовка кадрів для судової системи України. Завдання Національної школи суддів України.

Теми рефератів

1. Підготовка кадрів для судової системи України.
2. Правовий статус Вищої кваліфікаційної комісії суддів.

Контрольні питання

1. Які основні повноваження має Державна судова адміністрація?
2. Які завдання мають виконати органи суддівського самоврядування?

3. Який орган відповідає в Україні за формування суддівського корпусу?

4. Який порядок формування Вищої ради правосуддя?

5. Які основні завдання покладаються на Національну школу суддів України?

Питання для самостійного опрацювання

1. [Вища рада правосуддя.](#)

2. [Національна школа суддів України.](#)

Розв'язання тестових завдань

1. Строк повноважень обраних (призначених) членів Вищої ради правосуддя становить:

а) чотири роки;

б) п'ять років;

в) три роки;

г) сім років.

2. Вища рада правосуддя складається:

а) з двадцяти членів;

б) з двадцяти одного члена;

в) з двадцяти двох членів;

г) з вісімнадцяти членів.

3. До складу ВРП за посадою входить:

а) Міністр юстиції;

б) Голова Конституційного Суду України;

в) Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

г) Голова Верховного Суду.

4. Строк повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України становить:

а) чотири роки;

б) п'ять років;

в) три роки;

г) сім років.

5. До складу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України обираються (призначаються) громадяни України, які мають повну вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права:

а) не менше п'ятнадцяти років;

б) не менше п'яти років;

в) не менше десяти років;

г) не менше двадцяти років.

Література: [5, 17, 77, с. 134–155].

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ II

ПРАВОХОРОННІ ТА ПРАВОЗАХІСНІ ОРГАНИ УКРАЇНИ

Семінарське заняття № 8

Тема Правоохоронна та правозахисна системи України

Мета: сформувані у студентів поняття правоохоронної та правозахисної системи України.

Питання для обговорення

1. Поняття й основні риси правоохоронної та правозахисної діяльності.
2. Система органів, що здійснюють правоохоронну та правозахисну діяльність.
3. Правове забезпечення правоохоронної та правозахисної діяльності.

Короткі теоретичні відомості

Поняття правоохоронної діяльності. Основні риси правоохоронної діяльності Потреба в утворенні інститутів із правозахисної діяльності. Складові правозахисної діяльності. Поняття правоохоронних органів. Єдність системи органів правоохорони.

Правове забезпечення правоохоронної та правозахисної діяльності. Акти загального характеру. Конституція України. Міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Законодавство про діяльність органів прокуратури. Законодавство про органи досудового

розслідування злочинів. Законодавство про організацію правової допомоги. Законодавство про органи юстиції й органи й осіб, які примусово виконують рішення юрисдикційних органів. Законодавство про нотаріат.

Теми рефератів

1. Правове забезпечення правоохоронної та правозахисної діяльності.
2. Правовий статус Вищої кваліфікаційної комісії суддів.

Контрольні питання

1. Що таке правоохоронна діяльність?
2. Розкрийте ознаки правоохоронної діяльності.
3. Що є спільного і чим різняться правоохоронна та правозахисна діяльність?
4. Які органи здійснюють правоохоронну та правозахисну діяльність?
5. Якими нормативними актами регулюється правоохоронна та правозахисна діяльність?

Питання для самостійного опрацювання

1. Законодавство про органи досудового розслідування злочинів.
2. Законодавство про організацію правової допомоги.
3. Законодавство про органи юстиції й органи й осіб, які примусово виконують рішення юрисдикційних органів.
4. Законодавство про нотаріат.

Розв'язання тестових завдань

1. Президент України підписав Указ, яким затвердив Положення про проходження служби особовим складом органів внутрішніх справ:
 - а) Президент України не має таких повноважень;
 - б) Президент України має на це право;
 - в) таке Положення затверджується Міністром внутрішніх справ;
 - г) таке Положення затверджується Кабінетом Міністрів України.
2. Кабінет Міністрів України видав Постанову, що затвердила Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ:

а) Кабінет Міністрів України не має таких повноважень, оскільки Дисциплінарний статут затверджується Законом України, а отже, Верховною Радою України;

б) це складає повноваження Президента України;

в) це право надано Міністру внутрішніх справ;

г) такий статут затверджується Радою національної безпеки і оборони України.

3. Начальник Головного управління Національної поліції в Полтавській області видав наказ, у якому йдеться про звільнення слідчого Погошенко з посади через порушення трудової дисципліни. Слідчим Погошенко вказаний наказ було оскаржив до суду.

а) працівник поліції не може оскаржити до суду наказ такого змісту, оскільки це є правом Міністра внутрішніх справ;

б) судом буде прийнята скарга та розглянута нам по суті;

в) для оскарження в суді потрібно спочатку принести скаргу на неправомірне звільнення до Міністра внутрішніх справ;

г) слідчий поліції не може звільнитися начальником Головного управління Національної поліції.

4. Служба безпеки України – це державний правоохоронний орган, який:

а) підпорядкований Президентові України і підконтрольний Верховній Раді України;

б) підпорядкований Раді національної безпеки і оборони України;

в) підпорядкований лише Президентові України;

г) підконтрольний Кабінету Міністрів України.

5. Організаційну структуру органів Служби безпеки України визначає:

а) Верховна Рада України;

б) Кабінет Міністрів України;

в) Президентом України;

г) Прем'єр-міністром України.

- б. Система органів Служби безпеки України очолюється:
- а) Центральним управлінням Служби безпеки України;
 - б) Головним управлінням Служби безпеки України;
 - в) Центральним комітетом Служби безпеки України;
 - г) Київським управлінням Служби безпеки України.

Література: [55; 108, с. 111–119].

Семінарське заняття № 9

Тема Органи прокуратури України

Мета: сформувати у студентів розуміння органів прокуратури України та порядку їх функціонування.

Питання для обговорення

1. Завдання прокуратури України та правничий фундамент її діяльності.
2. Засади діяльності прокуратури України.
3. Система органів прокуратури України.
4. Основні напрями діяльності прокуратури України.
5. Добір кандидатів на посаду прокурора й їх призначення на посади в органах прокуратури.

Короткі теоретичні відомості

Завдання прокуратури України. Місця прокуратури серед органів державної влади. Правничий фундамент організації та діяльності прокуратури. Засади діяльності прокуратури України. Засади діяльності прокуратури залежно від їх характеру та предметної спрямованості.

Система органів прокуратури України. Генеральна прокуратура України. Регіональні прокуратури. Місцеві прокуратури. Військові прокуратури. Спеціалізована антикорупційна прокуратура. Спеціалізація в органах прокуратури.

Функції прокуратури. Функція підтримання публічного обвинувачення в суді. Функція організації та процесуального керівництва досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час

кримінального провадження, нагляду за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку. Здійснення координації діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності. Здійснення нагляду за законністю проведення оперативно-розшукової діяльності. Функція представництва інтересів держави в суді. Здійснення прокурором представницької функції за новими процесуальними положеннями.

Добір кандидатів на посаду прокурора. Вимоги до осіб, бажаючих працювати на посадах прокурорів. Спеціальні вимоги до прокурорів спеціалізованих прокуратур. Призначення особи на посаду прокурора. Складення особою присяги прокурора. Права, обов'язки й обмеження прокурорів. Обмеження щодо прокурорів. Юридична відповідальність прокурора. Органи, що забезпечують функціонування прокуратури. Органи прокурорського самоврядування. Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів. Національна академія прокуратури України.

Теми рефератів

1. Правове забезпечення діяльності органів прокуратури України.
2. Правничий статус Генерального прокурора.

Контрольні питання

1. Назвіть мету, завдання і правові основи прокуратури.
2. Охарактеризуйте засади організації та діяльності органів прокуратури.
3. Визначте систему органів прокуратури України, охарактеризуйте її рівні (ланки) та складові.
4. Наведіть перелік функцій прокуратури і розкрийте їх зміст.
5. Розкрийте вимоги, які ставляться до прокурорів, і порядок їх добору та призначення на посади.
6. Визначте правовий статус прокурорів, їх права, обов'язки та обмеження.
7. Проаналізуйте підстави і порядок притягнення прокурорів до юридичної відповідальності.

8. Надайте характеристику органів, що забезпечують функціонування прокуратури.

Питання для самостійного опрацювання

6. Права, обов'язки й обмеження прокурорів.
7. Юридична відповідальність прокурора.
8. Органи, що забезпечують функціонування прокуратури.

Розв'язання тестових завдань

1. Єдність системи прокуратури України забезпечується:
 - а) вирішенням питань внутрішньої діяльності прокуратури керівником самостійно та незалежно від інших ланок прокурорської системи;
 - б) можливістю запровадження спеціалізації прокурорів;
 - в) єдиним порядком організаційного забезпечення діяльності прокурорів;
 - г) можливістю делегування повноважень від одного органу прокуратури іншому.
2. Одним із принципів, на якому ґрунтується діяльність прокуратури, є:
 - а) територіальність;
 - б) спеціалізація;
 - в) інстанційність;
 - г) децентралізація;
3. Повага до незалежності суддів передбачає:
 - а) необхідність сприяти суду у винесенні судових рішень, що ґрунтуються на законі;
 - б) заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом;
 - в) забезпечення порядку в судовому засіданні;
 - г) забезпечення явки в судове засідання учасників відповідного провадження.

4. Принцип прозорості діяльності прокуратури забезпечується виключно:

а) відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора;
б) вільним доступом до інформації довідкового характеру;
в) наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання;

г) відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання.

5. Періодичність інформування соціуму про діяльність органів прокуратури шляхом повідомлень у засобах масової інформації:

- а) не менш як раз на рік;
- б) не менш як двічі на рік;
- в) не менш як раз на три місяці;
- г) без встановленої періодичності.

6. Функції прокуратури України може здійснювати;

а) виключно особи, які займають адміністративні посади в органах прокуратури;

б) виключно прокурори;

в) як прокурори, так і інші працівники прокуратури з числа державних службовців;

г) як прокурори, так і посадові особи інших органів державної влади, яким функції прокурорів були делеговані у встановленому законом порядку.

7. Яким органом здійснюється функція головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення діяльності прокуратури?

а) Кабінет Міністрів України;

б) Міністерство фінансів України;

в) Генеральна прокуратура України;

г) Державна судова адміністрація України.

Література: [52; 89; 94, с. 177–183; 104, с. 9 –14 119, с. 30–34].

Семінарське заняття № 10

Тема Система органів Міністерства внутрішніх справ

Мета: сформувати у студентів розуміння органів Міністерства внутрішніх справ та порядку їх функціонування.

Питання для обговорення

1. Міністерство внутрішніх справ України.
2. Система та компетенція органів Міністерства внутрішніх справ.
3. Правничий фундамент діяльності органів внутрішніх справ.
4. Завдання, система та правничий фундамент діяльності Національної поліції України.
5. Основні повноваження Національної поліції України.

Короткі теоретичні відомості

Міністерство внутрішніх справ України. Міністр внутрішніх справ України. Перший заступник, заступники та заступник Міністра – керівник апарату. Структура апарату Міністерства внутрішніх справ України.

Система органів Міністерства внутрішніх справ. Основні завданнями Міністерства внутрішніх справ. Національна поліція України. Державна прикордонна служба України. Державна служба України з надзвичайних ситуацій. Національна гвардія України. Державна міграційна служба України.

Завдання Національної поліції України. Структура апарату Національної поліції України. Територіальні органи поліції. Керівники територіальних органів поліції. Примірна структура головних управлінь Національної поліції в областях. Міжрегіональні територіальні органи поліції. Правничий фундамент діяльності органів внутрішніх справ.

Основні повноваження Національної поліції України. Особливі повноваження у сфері інформаційно-аналітичного забезпечення. Система принципів (засад), згідно з якими виконуються покладені на Національну поліцію України повноваження.

Вимоги до осіб, які приймаються на службу в поліцію. Поліцейський захід. Превентивні поліцейські заходи. Поліцейські заходи примусу.

Теми рефератів

1. Правове забезпечення діяльності органів Міністерства внутрішніх справ.
2. Правничий статус Міністра внутрішніх справ.

Контрольні питання

1. Назвіть завдання Міністерства внутрішніх справ.
2. Якою є структура Міністерства внутрішніх справ України?
3. Розкрийте компетенцію органів Міністерства внутрішніх справ.
4. Назвіть правові засади забезпечення функціонування органів Міністерства внутрішніх справ.
5. Якими є завдання та система Національної поліції України?
6. Хто може бути прийнятий на службу в поліцію?
7. Які Ви знаєте види поліцейських заходів? Дайте їм характеристику.

Питання для самостійного опрацювання

1. Вимоги до осіб, які приймаються на службу в поліцію
2. Поліцейські заходи: види та загальна характеристика.

Розв'язання тестових завдань

1. Чи можуть відповідно до Закону України «Про Національну поліцію» бути покладені на поліцію інші (додаткові) повноваження?
 - а) так, можуть бути покладені виключно законом;
 - б) так, можуть бути покладені законами та актами Кабінету Міністрів України;
 - в) так, можуть бути покладені законами, актами Кабінету Міністрів України та наказами Міністра внутрішніх справ України;
 - г) ні, не можуть бути покладені.
2. Застосування вогнепальної зброї є найбільш суворим (закінчіть речення):
 - а) превентивним заходом;

- б) заходом вчиненим в стані крайньої необхідності;
- в) заходом примусу;
- г) спеціальним заходом.

3. Поліцейським заходом визнається:

а) дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи правопорушника та застосовується поліцейськими за санкцією прокурора;

б) дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими відповідно до закону для забезпечення виконання покладених на поліцію повноважень;

в) дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими лише на виконання рішення суду;

г) дія або комплекс дій превентивного або примусового характеру, що обмежує певні права і свободи людини та застосовується поліцейськими в разі небезпеки, яка може становити загрозу їх життю чи здоров'ю.

4. Умовою правомірності застосування поліцейським вогнепальної зброї для затримання особи, яку застали під час вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину є:

- а) намагання особи втекти;
- б) невиконання особою законних вимог;
- в) вчинення особою супротиву поліцейському;
- г) усі відповіді правильні.

5. Поліцейський про факт активного застосування ним вогнепальної зброї обов'язково повідомляє:

- а) своєму керівнику;
- б) керівнику центрального органу управління поліції;
- в) прокурору;
- г) черговому відділення поліції.

6. У які ділянки тіла людини поліцейському заборонено наносити удари гумовими (пластиковими) кийками?

а) голова, шия, статеві органи, поперек (куприк) і живіт;

б) голова, шия, ключична ділянка, статеві органи, поперек (куприк) і живіт;

в) голова, шия, статеві органи, кінцівки з явними ознаками травмування, поперек (куприк), живіт;

г) голова, шия, грудна клітина, ключична ділянка, статеві органи, поперек (куприк) і живіт.

Література: [46; 48; 51; 63, с. 65–80; 64, с. 54–62; 66; 99, с. 149–156].

Семінарське заняття № 11

Тема Органи досудового розслідування

Мета: сформувати у студентів розуміння органів досудового розслідування та порядку їх функціонування.

Питання для обговорення

1. Поняття та форми досудового розслідування.

2. Система, завдання та повноваження органів досудового розслідування.

3. Поняття, завдання, система органів і правничий фундамент оперативно-розшукової діяльності.

Короткі теоретичні відомості

Поняття досудового розслідування. Досудове слідство. Дізнання. Сторони досудового розслідування. Слідчі підрозділи. Оперативні підрозділи. Завдання досудового розслідування. Повноваження слідчого органу досудового розслідування. Підслідність органів досудового розслідування. Строки досудового розслідування.

Поняття оперативно-розшукової діяльності. Суб'єкти здійснення оперативно-розшукової діяльності. Завдання оперативно-розшукової діяльності. Повноваження суб'єктів здійснення оперативно-розшукової

діяльності. Нагляд за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності. Правничий фундамент оперативно-розшукової діяльності.

Теми рефератів

1. Правове забезпечення діяльності органів досудового розслідування.
2. Правничі засади діяльності Державної прикордонної служби України.

Контрольні питання

1. Дайте визначення досудового розслідування та розкрийте його основні форми.
2. Перелічіть загальні засади кримінального провадження.
3. Назвіть органи, що уповноважені здійснювати досудове слідство.
4. Дайте визначення оперативно-розшукової діяльності.
5. Назвіть суб'єкти здійснення оперативно-розшукової діяльності.

Питання для самостійного опрацювання

1. Права й обов'язки оперативних підрозділів.
2. Правничий статус Державної прикордонної служби України.
3. Органи, що здійснюють розвідувальну та контррозвідувальну діяльність.

Розв'язання тестових завдань

1. Завданнями оперативно-розшукової діяльності є:
 - а) розкриття злочинів;
 - б) проведення слідчих, процесуальних дій;
 - в) пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена у Кримінальному кодексі України;
 - г) лише фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп.
2. Засадами оперативно-розшукової діяльності є:
 - а) диспозитивність;

- б) змагальність;
- в) публічність;
- г) верховенство права.

3. До підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, не належать:

а) розвідувальний орган спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у справах охорони державного кордону (власної безпеки);

б) військова контррозвідка Служби безпеки України;

в) підрозділи внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України;

г) органи державної лісової охорони

4. Проведення оперативно-розшукової діяльності підрозділами інших міністерств, відомств, окрім тих, що визначені у Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність»:

а) дозволяється у виняткових випадках за рішенням слідчого судді;

б) дозволяється у випадках, визначених законом;

в) дозволяється виключно за рішенням керівників цих міністерств, відомств

г) забороняється.

5. Оперативно-розшукові заходи можуть здійснюватися:

а) суб'єктами оперативно-розшукової діяльності, визначеними Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність», а також деякими іншими підрозділами, визначеними в окремих підзаконних нормативно-правових актах;

б) виключно підрозділами, визначеними Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність»;

в) підрозділами, визначеними Законом України «Про оперативнорозшукову діяльність» та деякими іншими підрозділами, визначеними в окремих законах;

г) підрозділами, визначеними Законом України «Про оперативнорозшукову діяльність» та іншими підрозділами за рішенням слідчого судді.

б. Не є підставою для проведення оперативно-розшукової діяльності:

а) наявність достатньої інформації, що потребує перевірки про злочини, що готуються;

б) наявність достатньої інформації, що потребує перевірки про вчинений злочин;

в) наявність узагальнених матеріалів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

г) потреба в отриманні розвідувальної інформації в інтересах безпеки суспільства і держави.

Література: [46; 48; 51; 63, с. 65–80; 64, с. 54–62; 66; 99, с. 149–156].

Семінарське заняття № 12

Тема Державне бюро розслідувань

Мета: сформувати у студентів розуміння Державного бюро розслідувань та порядку його функціонування.

Питання для обговорення

1. Поняття, завдання та правові засади діяльності Державного бюро розслідувань.

2. Основні засади організації та діяльності Державного бюро розслідувань.

3. Система та повноваження Державного бюро розслідувань.

Короткі теоретичні відомості

Поняття Державного бюро розслідувань. Правничий фундамент діяльності Державного бюро розслідувань. Основні засади організації та діяльності Державного бюро розслідувань. Система Державного бюро розслідувань. Центральний апарат. Територіальні органи – управління.

Повноваження Державного бюро розслідувань. Вимоги Закону, які регламентують особливості одержання заяв і повідомлень про злочини, віднесені до підслідності Державного бюро розслідувань.

Керівний склад Державного бюро розслідувань. Директор центрального апарату. Перший заступник та заступник, керівники підрозділів центрального апарату. Директори територіальних управлінь. Повноваження Директора Державного бюро розслідувань. Підрозділи внутрішнього контролю Державного бюро розслідувань. Рада громадського контролю. Дисциплінарна комісія Державного бюро розслідувань.

Соціальний захист працівників Державного бюро розслідувань. Правовий захист працівників Державного бюро розслідувань. Пенсійне забезпечення працівників Державного бюро розслідувань. Умови грошового забезпечення осіб рядового і начальницького складу та оплата праці державних службовців Державного бюро розслідувань.

Теми рефератів

1. Правове забезпечення діяльності Державного бюро розслідувань.
2. Правничий статус Директора Державного бюро розслідувань.

Контрольні питання

1. Які завдання має Державне бюро розслідувань?
2. Перерахуйте основні засади організації та діяльності Державного бюро розслідувань.
3. Яку систему має Державне бюро розслідувань?
4. Які повноваження покладаються на Державне бюро розслідувань?
5. Який порядок призначення Директора Державного бюро розслідувань та які повноваження він має?

Питання для самостійного опрацювання

1. Керівний склад Державного бюро розслідувань.
2. Соціальний та правовий захист працівників Державного бюро розслідувань.

Розв'язання тестових завдань

1. Державне бюро розслідувань – це:

а) центральний орган виконавчої влади, що здійснює правоохоронну діяльність з метою запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування злочинів, віднесених до його компетенції;

б) державний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань;

в) державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров'я, права і свободи громадян, природне середовище, інтереси суспільства і держави від протиправних посягань;

г) центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічного порядку та громадської безпеки.

2. Правовим підґрунтям діяльності Державного бюро розслідувань є:

а) Конституція України, Закон України «Про державне бюро розслідувань», відомчі накази та Інструкції, які не суперечать цьому Закону;

б) Конституція України, Закони України «Про державне бюро розслідувань», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про прокуратуру», «Про Національну поліцію», «Про Службу безпеки України»;

в) Конституція України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Закон України «Про державне бюро розслідувань» та інші закони України, а також інші нормативно-правові акти, прийняті на їх основі;

г) Конституція України, Закон України «Про державне бюро розслідувань», Кримінальний, Кримінальний процесуальний кодекси України.

3. Діяльність Державного бюро розслідувань ґрунтується на засадах:

а) конспірації, конфіденційності, відповідності та адекватності використання оперативно-розшукових заходів ступеню суспільної небезпечності протиправної діяльності;

б) верховенства права, законності, взаємодії з державними органами, населенням, неурядовими або громадськими організаціями;

в) верховенства права, законності, поєднання гласних і негласних заходів;

г) верховенства права, законності, справедливості, неупередженості, незалежності і персональної відповідальності, відкритості та прозорості, політичної нейтральності і позапартійності, єдиноначальності у поєднанні з колективним способом реалізації окремих повноважень.

4. Завданням Державного бюро розслідувань є:

а) пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння службових осіб, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України;

б) запобігання, виявлення, припинення, розкриття і розслідування злочинів, вчинених службовими особами Національного антикорупційного бюро України, заступником Генерального прокурора України – керівником Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або іншими прокурорами Спеціалізованої антикорупційної прокуратури;

в) виявлення і розслідування злочинів, вчинених службовими особами, які займають особливо відповідальне становище;

г) проведення оперативно-розшукових заходів, слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій щодо злочинів, вчинених будь-якими службовими особами.

5. Що із зазначеного належить до завдань Державного бюро розслідувань?

а) пошук і фіксація фактичних даних про протиправні діяння окремих осіб та груп, відповідальність за які передбачена Кримінальним кодексом України, розвідувально-підривну діяльність спеціальних служб іноземних держав та організацій з метою припинення правопорушень та в інтересах кримінального судочинства, а також отримання інформації в інтересах безпеки громадян, суспільства і держави;

б) запобігання, виявлення, припинення, розкриття і розслідування злочинів;

в) отримання інформації про факти та обставини, що не мають ознак кримінального правопорушення, проте відповідно до законодавства України потребують перевірки;

г) виявлення, припинення і розслідування злочинів щодо розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрати документів чи матеріалів, що містять такі відомості.

Література: [24; 29; 37; 48; 64, с. 54–62; 2, 4, 15, 17, 19, 23-25, 29].

Семінарське заняття № 13

Тема Органи Служби безпеки України

Мета: формування знань, умінь, навичок застосування законодавства, сутність і функції Служби безпеки України.

Питання для обговорення

1. Становлення та перспективи Служби безпеки України
2. Завдання, правничий фундамент діяльності та структура Служби безпеки України.
3. Правничий статус Служби безпеки України й її органів.

Короткі теоретичні відомості

Служба безпеки України (СБУ) – державний правоохоронний орган спеціального призначення, діяльність якого спрямована на забезпечення державної безпеки України. Вона підпорядкована Президенту України і підконтрольна Верховній Раді України.

Правовим підґрунтям діяльності СБУ є Конституція України, Закон України від 25 березня 1992 р. «Про Службу безпеки України» та інші акти законодавства України, відповідні міжнародні правові акти, визнані Україною. На службу безпеки України покладається захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів і

громадян розвідувально-підривну діяльність іноземних спеціальних служб, зазіхань із боку окремих організацій, груп, і осіб.

До завдань служби безпеки також належить попередження, виявлення, припинення і розкриття злочинів проти світу та безпеки людства, тероризму, корупції та організованого злочинного діяльність у сфері управління і економіки, інших протиправних дій, безпосередньо створюють загрозу життєво важливих інтересів України.

Діяльність служби безпеки, її органів прокуратури та співробітників полягає в принципах законності, шанування прав і гідності особистості, позапартійності і відповідальності гілок перед народом України. У оперативно-службовій діяльності вона дотримується принципі поєднання єдиначальності і колегіальності, гласності та конспірації.

Органи і працівники служби безпеки повинні поважати гідність людини й виявляти щодо нього гуманне ставлення, недопущення розголошення даних про особисте життя людини.

Система Служби безпеки України це: Центральне Управління служби безпеки України; Служби безпеки Автономної Республіки Крим; регіональні органи служби безпеки; органи військової контррозвідки; військові формування; навчальні, науково-дослідні й інші установи.

Теми рефератів

1. Повноваження Служби безпеки України.
2. Контроль і нагляд над діяльністю Служби безпеки. Відповідальність за правопорушення у сфері діяльності служби безпеки.

Контрольні питання

1. Дайте визначення національній безпеці.
2. Назвіть правові засади діяльності Служби безпеки України.
3. Назвіть основні напрями діяльності Служби безпеки України.
4. Які повноваження органів Служби безпеки України?
5. На які органи покладається контроль і нагляд за діяльністю органів Служби безпеки України?

Питання для самостійного опрацювання

1. Історія створення і завдання.
2. Порядок призначення посадових осіб Служби безпеки України.
3. Контррозвідувальна діяльність Служби безпеки України.
4. Антитерористичний центр при Службі безпеки України.

Виконати завдання

У ході переслідування підозрюваного у вчиненні крадіжки співробітники Служби безпеки України 11 лютого 2019 року проникли на присадибну ділянку громадянина О., провели її огляд і обшук дачного будинку, зламавши при цьому вхідні двері. Дізнавшись про це, громадянин О. звернувся до органу Служби безпеки з вимогою надати пояснення щодо зазначених дій. Не отримавши пояснень протягом місяця, громадянин О. подав скаргу до суду з вимогою відшкодувати заподіяну йому працівниками Служби безпеки України матеріальну і моральну шкоду. Викликаний до суду представник Служби безпеки України заперечив проти скарги, мотивуючи тим, що їх співробітники вже 13 лютого 2019 року повідомили прокурора про цей факт і отримали його санкцію на обшук житла.

Яке рішення повинен прийняти суд? Які права й обов'язки Служби безпеки України передбачені законодавством?

Література: [48; 51; 53; 55].

Семінарське заняття № 14

Тема Органи й установи Міністерства юстиції України

Мета: формування навичок застосування законодавства, умінь, знань щодо сутності та функцій Міністерства юстиції України.

Питання для обговорення

1. Система та правничий фундамент діяльності органів і установ юстиції.
2. Структура, основні завдання та повноваження Міністерства юстиції України.

3. Департамент державної реєстрації Міністерства юстиції України.

Короткі теоретичні відомості

Система органів і установ юстиції. Міністерство юстиції України (Мін'юст України). Головні територіальні управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі (далі – Головне територіальне управління юстиції). Центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції України. Правничий фундамент діяльності органів юстиції.

Структура Міністерства юстиції України. Міністр юстиції. Державний секретар Мін'юсту. Основні завдання Міністерства юстиції України. Департамент державної реєстрації та нотаріату Міністерства юстиції України. Завдання Департаменту державної реєстрації та нотаріату. Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України. Виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб). Регламентація організації та діяльності державної виконавчої служби. Державні виконавці. Інститут приватних виконавців.

Державна кримінально-виконавча служба України. Завдання Державної кримінально-виконавчої служби України. Основні принципи діяльності Державної кримінально-виконавчої служби. Реалізація державної політики у сфері виконання кримінальних покарань. Завдання пробації.

Теми рефератів

1. Повноваження Державної кримінально-виконавчої служби України.
2. Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.
3. Пробація як система наглядових та соціально-виховних заходів.

Контрольні питання

1. Визначте систему органів та установ юстиції України.

2. Назвіть завдання, повноваження та правові підстави діяльності органів юстиції.

3. Охарактеризуйте структуру, основні завдання та повноваження Міністерства юстиції України.

4. Розкрийте статус та призначення Департаменту державної реєстрації Міністерства юстиції України.

5. Надайте характеристику Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

Питання для самостійного опрацювання

1. Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

2. Державна кримінально-виконавча служба України.

Розв'язати задачі

Задача 1. Назвіть з наведеного переліку повноваження Міністерства юстиції України:

- 1) офіційне видання збірників законодавства та кодексів України;
- 2) підготовка проектів концепцій напрямів розвитку законодавства;
- 3) підготовка пропозицій щодо проведення в Україні правової реформи;
- 4) примусове виконання рішень судів;
- 5) перевірка законності вчинення нотаріальних дій;
- 6) профілактика правопорушень;
- 7) реєстрація адвокатських об'єднань.

Задача 2. На підставі результатів перевірки роботи нотаріальних органів міста начальник обласного управління юстиції анулював реєстраційне посвідчення приватного нотаріуса і скасував постанову державного нотаріуса про відмову у вчиненні нотаріальної дії.

Чи правомірні дії начальника обласного управління юстиції?

Література: [9; 12–14; 16; 33; 34; 47; 50; 61; 65, с. 92–97].

Тема Нотаріат України

Мета: формування навичок застосування законодавства, умінь, знань щодо сутності і функцій Нотаріату України.

Питання для обговорення

1. Поняття нотаріату та нотаріальної діяльності, принципи її здійснення.
2. Правничий фундамент і гарантії здійснення нотаріальної діяльності.
3. Система органів нотаріату.
4. Порядок набуття повноважень нотаріусом і їх обсяг.

Короткі теоретичні відомості

Поняття нотаріату в Україні. Нотаріальна діяльність. Основні принципами професійної діяльності нотаріусів. Правничий фундамент здійснення нотаріальної діяльності. Гарантії нотаріальної діяльності.

Система органів нотаріату. Нотаріуси, які працюють у державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах (державні нотаріуси). Нотаріуси, які займаються приватною нотаріальною діяльністю (приватні нотаріуси). Органи виконавчої влади (посадові особи органів місцевого самоврядування) – у населених пунктах, де немає нотаріусів. Консульські установи України та дипломатичні представництва України.

Поняття нотаріуса. Права нотаріуса. Професійні обов'язки нотаріуса. Юридична відповідальність нотаріуса. Контроль за організацією нотаріату. Перелік нотаріальних дій. Загальні правила вчинення нотаріальних дій. Місце вчинення нотаріальної дії. Нотаріальна таємниця та гарантії її дотримання. Суб'єкти збереження нотаріальної таємниці.

Теми рефератів

1. Нотаріат як система органів та посадових осіб.
2. Державні нотаріальні архіви.
3. Державні нотаріальні контори.
4. Приватні нотаріуси.

Контрольні питання

1. Дайте визначення нотаріату в Україні.
2. Назвіть правові основи організації та діяльності нотаріату в Україні.
3. Назвіть систему органів нотаріату в Україні.
4. Які є види нотаріальної діяльності?
5. Які вимоги висуваються до осіб, які виявили намір займатися нотаріальною діяльністю?

Питання для самостійного опрацювання

1. Юридична відповідальність нотаріуса.
2. Порядок і загальні правила вчинення нотаріальних дій.
3. Нотаріальна таємниця та гарантії її дотримання.

Розв'язати задачі

Задача 1. Назвіть з наведеного переліку органи та посадових осіб, яким закон надає право вчиняти нотаріальні дії у певних, встановлених законом випадках:

- 1) посадові особи місцевих рад;
- 2) консульські установи;
- 3) лікарі швидкої допомоги;
- 4) командири військових частин;
- 5) адвокати.

Задача 2. Приватний нотаріус вчинив такі дії:

- 1) видав дублікати документів, що зберігаються в справах нотаріату;
- 2) видав свідоцтво про право на спадщину;
- 3) вжив заходів до охорони спадкового майна;
- 4) засвідчив справжність підпису на документі, призначеному для дії за кордоном;
- 5) від імені клієнта склав позовну заяву до господарського суду;
- 6) склав протокол огляду місця події у кримінальному провадженні на прохання слідчого;
- 7) посвідчив протест прокурора на незаконне рішення міської ради;

8) вчинив виконавчий напис про стягнення заборгованості із заробітної плати.

Які з перелічених дій нотаріуса є правомірними? Відповідь обґрунтуйте з посиланнями на відповідні норми правових актів.

Література: [33; 47; 69, с. 114–119; 87; 111, с. 62–66].

Семінарське заняття № 16

Тема Адвокатура України

Мета: формування навичок застосування законодавства, умінь, знань щодо сутності та функцій адвокатури України.

Питання для обговорення

1. Поняття, завдання та правничий фундамент діяльності адвокатури.
2. Принципи та гарантії адвокатської діяльності.
3. Статус адвоката: вимоги та порядок набуття.
4. Права й обов'язки адвоката.
5. Види адвокатської діяльності.

Короткі теоретичні відомості

Поняття нотаріату в Україні. Нотаріальна діяльність. Основні принципи професійної діяльності нотаріусів. Правничий фундамент здійснення нотаріальної діяльності. Гарантії нотаріальної діяльності.

Система органів нотаріату. Нотаріуси, які працюють у державних нотаріальних конторах, державних нотаріальних архівах (державні нотаріуси). Нотаріуси, які займаються приватною нотаріальною діяльністю (приватні нотаріуси). Органи виконавчої влади (посадові особи органів місцевого самоврядування) – у населених пунктах, де немає нотаріусів. Консульські установи України та дипломатичні представництва України.

Поняття нотаріуса. Права нотаріуса. Професійні обов'язки нотаріуса. Юридична відповідальність нотаріуса. Контроль за організацією нотаріату.

Перелік нотаріальних дій. Загальні правила вчинення нотаріальних дій. Місце вчинення нотаріальної дії. Нотаріальна таємниця та гарантії її дотримання. Суб'єкти збереження нотаріальної таємниці.

Теми рефератів

1. Завдання, принципи та організаційні форми діяльності адвокатури.
2. Кваліфікаційно-дисциплінарні комісії адвокатури.
3. Вища кваліфікаційна комісія адвокатури.
4. Відмова у видачі свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Контрольні питання

1. Дайте поняття адвокатури та охарактеризуйте її завдання.
2. Що складає правове підґрунтя діяльності адвокатури?
3. Які вимоги висуваються до особи, яка бажає займатися адвокатською діяльністю?
4. Які види адвокатської діяльності передбачені законодавством?
5. Який порядок встановлюється законом для утворення, діяльності, реорганізації та ліквідації адвокатських об'єднань?
6. Визначите статус адвокатського об'єднання.

Питання для самостійного опрацювання

1. Адвокатська таємниця.
2. Організаційні форми діяльності адвокатури.

Розв'язати задачі

Задача 1. У Міністерство юстиції України надійшла заява громадянина Митрофанова, який є уповноваженим представником адвокатської фірми «Шаповал і партнери», із проханням зареєструвати зазначене адвокатське об'єднання. Для реєстрації були подані всі потрібні документи. Під час розгляду питання про реєстрацію було встановлено, що статутом адвокатської фірми «Шаповал і партнери» передбачається можливість ведення підприємницької діяльності.

Яке рішення має бути прийняте Міністерством юстиції України і чому? Як ви розумієте мету та завдання адвокатських об'єднань?

Задача 2. Адвокату Митрофанову було доручено ведення кримінального провадження щодо обвинувачення громадянина Погошенка за ч. 3 ст. 368 КК України. У кримінальному провадженні була вкрай поверхово проаналізована особистість громадянина Погошенка. Адвокатом Митрофановим було направлено листа за місцем його обвинуваченого із проханням надіслати детальнішу характеристику.

Чи правильно зробив адвокат? Назвіть основні види адвокатської діяльності.

Задача 3. Кременчуцький місцевий окружний суд виніс окрему ухвалу на адресу адвоката Митрофанова в зв'язку із тим, що він, захищаючи інтереси обвинуваченого громадянина Погошенка, впливав на свідків умовлянням і погрозами з метою домогтися вигідних для занятої ним позиції в кримінальному провадженні показів. Окрема ухвала була розглянута на засіданні дисциплінарної палати Полтавської обласної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури.

Яке рішення має бути ухвалене на засіданні комісії? Оцініть перспективи розгляду дисциплінарного провадження адвоката Митрофанова із огляду на факт використання ним указаних засобів і методів захисту.

Література: [6–8; 17; 38; 100, с. 39–44].

3 ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ

1. Предмет навчального курсу «Організація судових та правоохоронних органів».
2. Взаємозв'язок навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів» з іншими навчальними дисциплінами.
3. Правоохоронна діяльність: поняття, зміст, ознаки та види.
4. Джерела навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів».
5. Судова влада: поняття й ознаки.
6. Судова влада як окрема гілка державної влади.
7. Реалізація судовою владою своїх функцій.
8. Структура судової влади.
9. Загальна характеристика судової процедури.
10. Міжнародно-правові засади побудови судової системи держави.
11. Судові інстанції в Україні: поняття та види.
12. Рівні (ланки) судової системи України.
13. Види юрисдикцій судів України.
14. Правова процедура утворення та ліквідації судів.
15. Види, склад і компетенція місцевих судів.
16. Види, склад і компетенція апеляційних судів.
17. Вищі спеціалізовані суди в системі судоустрою України.
18. Склад, структура та правовий статус реформованого Верховного Суду.
19. Призначення та структура апарату суду.
20. Статус Конституційного Суду України
21. Порядок формування та структура Конституційного Суду України
22. Повноваження Конституційного Суду України.
23. Організація роботи Конституційного Суду України.

24. Поняття та склад суддівського корпусу.
25. Гарантії правового статусу судді.
26. Вимоги до кандидата на посаду судді.
27. Добір на посаду судді.
28. Кваліфікаційне оцінювання суддів і призначення на посаду судді.
29. Права, обов'язки й обмеження суддів.
30. Юридична відповідальність суддів.
31. [Сутність та роль присяжних](#) у здійсненні правосуддя.
32. Вимоги до присяжних. Підстави та порядок увільнення від виконання обов'язків присяжного.
33. [Порядок формування списків присяжних](#).
34. [Залучення присяжних до виконання обов'язків у суді](#).
35. [Права й обов'язки присяжних і гарантії їх захисту](#).
36. Специфіка розгляду кримінальних проваджень судом присяжних.
37. [Державна судово адміністрація України](#).
38. [Органи суддівського самоврядування](#).
39. [Вища кваліфікаційна комісія суддів України](#).
40. [Вища рада правосуддя](#).
41. [Національна школа суддів України](#).
42. Поняття й основні риси правоохоронної та правозахисної діяльності.
43. Система органів, що здійснюють правоохоронну та правозахисну діяльність.
44. Правове забезпечення правоохоронної та правозахисної діяльності.
45. Завдання прокуратури України та правничий фундамент її діяльності.
46. Засади діяльності прокуратури України.
47. Система органів прокуратури України.
48. Основні напрями діяльності прокуратури України.

49. Добір кандидатів на посаду прокурора й їх призначення на посади в органах прокуратури.
50. Права, обов'язки й обмеження прокурорів.
51. Юридична відповідальність прокурора.
52. Органи, що забезпечують функціонування прокуратури.
53. Міністерство внутрішніх справ України.
54. Система та компетенція органів Міністерства внутрішніх справ.
56. Правничий фундамент діяльності органів внутрішніх справ.
57. Завдання, система та правничий фундамент діяльності Національної поліції України.
58. Основні повноваження Національної поліції України.
59. Вимоги до осіб, які приймаються на службу в поліцію.
60. Поліцейські заходи: види та загальна характеристика.
61. Поняття та форми досудового розслідування.
62. Система, завдання та повноваження органів досудового розслідування.
63. Поняття, завдання, система органів і правничий фундамент оперативно-розшукової діяльності.
64. Поняття, завдання та правові засади діяльності Державного бюро розслідувань.
65. Основні засади організації та діяльності Державного бюро розслідувань.
66. Система та повноваження Державного бюро розслідувань.
67. Керівний склад Державного бюро розслідувань.
68. Соціальний та правовий захист працівників Державного бюро розслідувань.
69. Становлення та перспективи Служби безпеки України
70. Завдання, правничий фундамент діяльності та структура Служби безпеки України.
71. Правничий статус Служби безпеки України й її органів.

72. Кадровий склад органів Служби безпеки України.
73. Контроль та нагляд за діяльністю органів Служби безпеки України.
74. Система та правничий фундамент діяльності органів і установ юстиції.
75. Структура, основні завдання та повноваження Міністерства юстиції України.
76. Департамент державної реєстрації Міністерства юстиції України.
77. Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.
78. Державна кримінально-виконавча служба України.
79. Поняття нотаріату та нотаріальної діяльності, принципи її здійснення.
80. Правничий фундамент і гарантії здійснення нотаріальної діяльності.
81. Система органів нотаріату.
82. Порядок набуття повноважень нотаріусом і їх обсяг.
83. Юридична відповідальність нотаріуса.
84. Порядок і загальні правила вчинення нотаріальних дій.
85. Нотаріальна таємниця та гарантії її дотримання.
86. Поняття, завдання та правничий фундамент діяльності адвокатури.
87. Принципи та гарантії адвокатської діяльності.
88. Статус адвоката: вимоги та порядок набуття.
89. Права й обов'язки адвоката.
90. Види адвокатської діяльності.
91. Адвокатська таємниця.
92. Організаційні форми діяльності адвокатури.

4 КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

4.1. Оцінювання окремих видів виконаної студентом навчальної роботи та набутих знань та умінь здійснюється в балах відповідно до табл. 4.1.

Таблиця 4.1 Оцінювання окремих видів навчальної роботи студента

1 семестр		
Модуль № 1		Мах кількість балів
Вид навчальної роботи	Мах кількість балів	
Активна робота на лекції та конспект лекцій	8 (сумарна)	
Відповіді на практичних заняттях (5 балів x 7)	35	
Розв'язання ситуаційних задач (5 балів x 4)	20	
Виконання домашнього завдання – контролю (5 балів x 1)	5	
<i>Для допуску до виконання модульної контрольної роботи №1 студент має набрати не менше 41 балів</i>		
Модульна контрольна робота № 1	20	
Усього за модулем № 1:	88	
Семестровий іспит		12
Усього за навчальну дисципліну:		100

4.2. Виконані види навчальної роботи зараховуються студенту, якщо він отримав за них позитивну рейтингову оцінку (табл. 4.2).

4.3. Сума рейтингових оцінок, отриманих студентом за окремі види виконаної навчальної роботи, становить поточну модульну рейтингову оцінку, яка заноситься до відомості модульного контролю.

Таблиця 4.2 Відповідність рейтингових оцінок за окремі види навчальної роботи в балах оцінкам за національною шкалою

Рейтингова оцінка в балах	Оцінка за
---------------------------	-----------

Активна робота на лекції та конспект лекцій	Відповіді на практичних заняттях	Розв'язання ситуаційних задач	Виконання домашнього завдання	Виконання модульної контрольної роботи №1	національною шкалою
8	5	5	5	18–20	відмінно
6–7	4	4	4	15–17	добре
5	3	3	3	12–14	задовільно
Менше 5	Менше 3	Менше 3	Менше 3	Менше 12	незадовільно

4.4. Сума поточної та контрольної модульних рейтингових оцінок становить підсумкову модульну рейтингову оцінку (табл. 10.3), яка в балах та за національною шкалою заноситься до відомості модульного контролю.

Таблиця 4.3 Відповідність підсумкової модульної рейтингової оцінки в балах оцінці за національною шкалою

Модуль № 1	Оцінка за національною шкалою
79–88	Відмінно
66–78	Добре
53–65	Задовільно
менше 53	Незадовільно

4.5. Підсумкова модульна рейтингова оцінка дорівнює підсумковій семестровій модульній рейтинговій оцінці, яка перераховується в оцінку за національною шкалою (табл. 10.4).

Таблиця 4.4 Відповідність підсумкової семестрової модульної рейтингової оцінки в балах оцінці за національною шкалою

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою
79–88	Відмінно
66–78	Добре

53–65	Задовільно
менше 53	Незадовільно

Таблиця 4.5 Відповідність екзаменаційної рейтингової оцінки в балах за національною шкалою

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою
11–12	Відмінно
9–10	Добре
7–8	Задовільно
менше 7	Незадовільно

4.6. Підсумкова семестрова рейтингова оцінка в балах, за національною шкалою та шкалою ECTS заноситься до заліково-екзаменаційної відомості, навчальної картки та залікової книжки студента.

4.7. Підсумкова семестрова рейтингова оцінка заноситься до залікової книжки та навчальної картки студента, наприклад, так: **92/Відм./А, 87/Добре/В, 79/Добре/С, 68/Задов./D, 65/Задов./Е** тощо.

4.8. Підсумкова рейтингова оцінка з навчальної дисципліни, яка викладається протягом одного семестру, дорівнює підсумковій семестровій рейтинговій оцінці.

Зазначена підсумкова рейтингова оцінка з навчальної дисципліни заноситься до додатку до диплома.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума підсумкової семестрової модульної та екзаменаційної рейтингових оцінок у балах становить підсумкову семестрову рейтингову оцінку, яка перераховується в оцінки за національною шкалою та шкалою ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для іспиту, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90–100	A	відмінно	зараховано
82–89	B	добре	
74–81	C		
64–73	D	задовільно	не зараховано з можливістю повторного складання
60–63	E		
35–59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	
0–34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 року. *Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи*. Київ, 1992. С. 18–24.
2. Європейська конвенція з прав людини (Конвенція про захист прав і основних свобод людини від 4 листопада 1950 року). *Права людини і професійні стандарти для юристів в документах міжнародних організацій*. Амстердам–Київ, 1996. С. 12–17.
3. Інструкція з організації діяльності органів досудового розслідування МВС України: Наказ МВС України від 23 серпня 2012 р. № 658. URL: <http://mvs.gov.ua> (дата звернення: 27.08.2018).
4. Інструкція про порядок створення та організації діяльності слідчих груп та слідчо-оперативних груп: Наказ МВС України від 20 жовтня 2014 р. № 1107. URL: <http://mvs.gov.ua> (дата звернення: 27.08.2018).
5. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України від 28 черв. 1996 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/print> (дата звернення: 27.08.2018).
6. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 1 вересня 2018 р.: (офіц. текст). Київ: ПАЛИВОДА А.В., 2018. 372 с.
7. Організація судових та правоохоронних органів: навч. посіб.: у 2 ч. / за ред. Л. М. Москвич. Харків: Право, 2016. Ч. 1: Основи судоустрою України. 244 с.
8. Організація судових та правоохоронних органів: навч. посіб.: у 2 ч. / за ред. Л. М. Москвич. Харків: Право, 2016. Ч. 2: Основи правоохоронної та правозахисної діяльності. 364 с.

9. Питання оплати послуг та відшкодування витрат адвокатів, які надають безоплатну вторинну правову допомогу: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 465. *Офіційний вісник України*. 2014. № 77. Ст. 2189.

10. Положення про Національне центральне бюро Інтерполу: Затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.1993 № 220. *Зібрання Постанов уряду України*. 1994. № 2. Ст. 25.

11. Положення про порядок застосування електронних засобів контролю: Наказ МВС України від 09 серпня 2012 р. № 696. URL: <http://mvs.gov.ua> (дата звернення: 27.08.2018).

12. Правила адвокатської етики, затверджені Звітно-виборним адвокатів України 09.06.2017 р. URL: <http://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/pravila-advokats'koj-etiki.pdf> (дата звернення: 27.08.2018).

13. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року № 5076-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 27. Ст. 282.

14. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 2 червня 2011 року № 3460-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 51. Ст. 577.

15. Про визначення механізму впровадження Плану дій щодо реалізації положень Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 864-р. *Офіційний вісник України*. 2015. № 70. Ст. 2317.

16. Про виконавче провадження: Закон України від 2 червня 2016 року № 1404-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 30. Ст. 542.

17. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 7–8. Ст. 50.

18. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 7 червня 2018 року № 2447-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 24 Ст. 212.

19. Про відновлення довіри до судової влади в Україні: Закон України від 8 квітня 2014 року № 1188-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 23. Ст. 870.

20. Про військову службу правопорядку у Збройних Силах України: Закон України від 7 березня 2002 року. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 32. Ст. 225.

21. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів: Закон України від 3 жовтня 2017 року № 2147-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.

22. Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя): Закон України від 2 червня 2016 року № 1401-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 28. Ст. 532.

23. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28.12.2011 №1362 «Про затвердження Порядку і умов проведення конкурсу з відбору адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги»: Постанова Кабінету міністрів України № 915 від 10.10.2012. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 186. 12 жовтня.

24. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12 листопада 2015 р. *Відомості Верховної Ради*. 2016. № 6. Ст. 55.

25. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів: Закон України від 23 грудня 1993 року. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 11. Ст. 50.

26. Про державну таємницю: Закон України від 21 січня 1994 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 16. Ст. 93.

27. Про доступ до судових рішень: Закон України від 22 грудня 2005 року № 3262-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2006. № 15. Ст. 128.

28. Про забезпечення права на справедливий суд: Закон України від 12 лютого 2015 року № 192-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 18, № 19–20. Ст. 132.

29. Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві: Закон України від 23 грудня 1993 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 11. Ст. 51.

30. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні: Наказ МВС України від 07 липня 2017 року № 575. URL: <http://mvs.gov.ua> (дата звернення: 27.08.2018).

31. Про затвердження Інструкції з організації обліку та руху кримінальних проваджень: Наказ МВС України від 06 серпня 2012 року № 681. URL: <http://mvs.gov.ua> (дата звернення: 27.08.2018).

32. Про затвердження Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: Наказ Генерального прокурора України від 06.04.2016 № 139. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0680-16> (дата звернення: 27.08.2018).

33. Про затвердження Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України: Наказ Міністерства юстиції України від 22.02.2012 № 296/5. *Офіційний вісник України*. 2012. № 17. Ст. 632.

34. Про затвердження Порядку і умов укладення контрактів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на постійній основі та договорів з адвокатами, які надають безоплатну вторинну правову допомогу на тимчасовій основі: Постанова Кабінету міністрів України № 8 від 11.01.2012. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 15. 26 січня.

35. Про затвердження Регламенту Пленуму Верховного Суду України: Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 листопада 2017 року № 1. URL: https://supreme.court.gov.ua/supreme/pro_sud/reglamentp/ (дата звернення: 27.08.2018).

36. Про заходи щодо виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 25.03.1993 № 220 «Про національне центральне бюро Інтерполу»: Наказ МВС України від 7 квітня 1993 року № 194. URL: <http://mvs.gov.ua> (дата звернення: 27.08.2018).

37. Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції: Закон України від 12 серпня 2014 року № 1632-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 39. Ст. 2009.

38. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13 липня 2017 року № 2136-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 35. Ст. 376.

39. Про ліквідацію апеляційних адміністративних судів та утворення апеляційних адміністративних судів в апеляційних округах: Указ Президента України від 29 грудня 2017 року № 455/2017. *Офіційний вісник України*. 2018. № 5. Ст. 207.

40. Про ліквідацію апеляційних судів та утворення апеляційних судів в апеляційних округах: Указ Президента України від 29 грудня 2017 року № 452/2017. *Офіційний вісник Президента України*. 2017. № 28. Ст. 577.

41. Про ліквідацію апеляційних господарських судів та утворення апеляційних господарських судів в апеляційних округах: Указ Президента України від 29 грудня 2017 року № 454/2017. *Офіційний вісник Президента України*. 2017. № 28. Ст. 579.

42. Про ліквідацію місцевих господарських судів та утворення окружних господарських судів: Указ Президента України від 29 грудня 2017 року № 453/2017. *Офіційний вісник України*. 2018. № 5. Ст. 205.

43. Про ліквідацію та утворення місцевих загальних судів: Указ Президента України від 12 грудня 2017 року № 412/2017. *Офіційний вісник Президента України*. 2017. № 27. Ст. 559.

44. Про ліквідацію та утворення місцевих загальних судів: Указ Президента України від 29 грудня 2017 року № 449/2017. *Офіційний вісник України*. 2018. № 5. Ст. 201.

45. Про Національне Антикорупційне бюро України: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 47. Ст. 2051.

46. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. № 2822. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.

47. Про нотаріат: Закон України від 2 вересня 1993 року № 3425-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 39. Ст. 383.

48. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 22. Ст.303.

49. Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей: Закон України від 24 січня 1995 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. № 6. Ст. 35.

50. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1403-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 29. Ст. 535.

51. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30 червня 1993 року. *Голос України*. 1993. 6 серпня.

52. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 р. №1697-VII. *Офіційний вісник України*. 2014. № 87. Ст. 2471.

53. Про Раду національної безпеки: Закон України від 5 березня 1998 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1998. № 35. Ст. 237.

54. Про Регламент Конституційного Суду України: Ухвалений на спеціальному пленарному засіданні Конституційного Суду України Постановою Конституційного Суду України від 22 лютого 2018 року № 1-пс/2018. *Офіційний вісник України*. 2018. № 21. Ст. 696.

55. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. Ст. 382.

56. Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки: Указ Президента України від 20

травня 2015 року № 276/2015. *Офіційний вісник Президента України*. 2015. № 13. Ст. 864.

57. Про судову експертизу: Закон України від 25 лютого 1994 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. Ст. 232.

58. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.

59. Про утворення Вищого антикорупційного суду: Закон України від 21 червня 2018 року № 2470-VIII. *Офіційний вісник України*. 2018. № 52. Ст. 1818.

60. Про утворення Вищого суду з питань інтелектуальної власності: Указ Президента України від 29 вересня 2017 року № 299/2017. *Офіційний вісник України*. 2017. № 80. Ст. 2438.

61. Про утворення Координаційного центру з надання правової допомоги та ліквідацію Центру правової реформи і законопроектних робіт при Міністерстві юстиції: Постанова Кабінету міністрів України № 504 від 06.06.2012. *Урядовий кур'єр*. 2012. № 93. 25 липня.

Додаткова

62. Адвокат. Процесуальні права згідно діючого законодавства України: практ. посіб. / Юрасов А. В. [та ін.]. Мелітополь: Видавничий будинок ММД, 2012. 307 с.

63. Баганець О. Про деякі проблеми досудового слідства та прокурорського нагляду і можливі шляхи вирішення. *Вісник прокуратури*. 2016. № 3. С. 65–80.

64. Баулін О. Сучасні проблеми забезпечення вимог закону при повідомленні про підозру. *Вісник прокуратури*. 2016. № 4. С. 54–62.

65. Бондаренко К. Реформування галузі юстиції на сучасному етапі розвитку Української. *Підприємництво, господарство і право*. 2016 № 1. С. 92–97.

66. Глушков В. О., Кузьмін С. А., Михайленко В. В. Судові та правоохоронні органи України: навч. посіб. Київ: ВД «Дакор», 2013. 371с.
67. Гончарова Г. Присяга судді: потрібні чіткі ознаки її порушення для звільнення його з посади. *Право України*. 2016. № 3. С. 244–252.
68. Григоренко І. А. Правоохоронна діяльність в Україні та Німеччині (порівняльно-правове дослідження): автореф. дис. ... канд. юрид.. Київ, 2014. 19 с.
69. Дякович М. Нотаріат як інститут охорони захисту прав та інтересів осіб. *Право України*. 2016. № 6. С. 114–119.
70. Зейкан Я. П. Захист у кримінальній справі: наук.-практ. посіб. Київ: Вища шк., 2014. 291 с.
71. Калиниченко А. Теоретичні аспекти судового компромісу в кримінальному судочинстві України держави. *Підприємництво, господарство і право*. 2016 № 2. С. 147–152.
72. Кампо В., Савчин М. Легітимність рішень конституційних судів у контексті доктрини верховенства права: компаративний та праксеологічний аспекти. *Вісник Конституційного суду України*. 2014. № 5. С. 99–110.
73. Коваленко В. В. Правоохоронні органи в механізмі Української держави : нотатки до конституційної реформи. *Голос України*. 2013. 5 січня. С. 4–5.
74. Козленко В. Види гарантій діяльності Національного антикорупційного бюро України. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 1. С. 98–102.
75. Комарницька О., Єсипчук С. Особливості реагування прокурора на виявлені порушення закону під час здійснення оперативно-розшукової діяльності. *Вісник прокуратури*. 2016. № 5. С. 60–71.
76. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / за заг. ред. професорів В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. Київ: Юстініан, 2012. 1224 с.

77. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар: у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. Харків: Право, 2012. Т. 1. 768 с.

78. Кримінальний процесуальний кодекс України: науково-практичний коментар / відп. ред.: С. В. Ківалов, С. М. Міщенко, В. Ю. Захарченко. Харків: Одісей, 2013. 1104 с.

79. Кримінальний процес: підручник / за ред. В. Я. Тація, І. М. Грошевого, О. В. Капліної, О. Г. Шило. Харків: Право, 2013. 824 с.

80. Кримінальний процес: підручник / за заг. ред. В. В. Коваленка, Л. Д. Удалової, Д. П. Письменного. Київ: Юстініан, 2013. 544 с.

81. Кримінальний процес. Загальна частина (альбом схем) навч. посіб. / Л. Д. Удалова, В. В. Рожнова, Д. П. Письменний та ін. Київ: «Центр учбової літератури», 2014. 144 с.

82. Кримінальний процес. Особлива частина (альбом схем) навч. посіб. / Л. Д. Удалова, Д. О. Савицький, О. Є. Омельченко та ін. Київ: «Центр учбової літератури», 2015. 224 с.

83. Кримінально-процесуальні гарантії діяльності адвоката: моногр. / Л. Д. Удалова, С. Л. Савицька. Київ: КНТ, 2014. 170 с.

84. Лоскутов Т. Перспективні напрями розвитку предмета регулювання кримінального процесуального права. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 2. С. 153–157.

85. Матіос А. Реформування правоохоронних органів у военній сфері та відновлення системи військових судів як нагальна потреба. *Вісник прокуратури*. 2016. № 8. С. 33–38.

86. Методичні рекомендації щодо виконання вимог міжнародних договорів та КПК України про міжнародну правову допомогу при проведенні процесуальних дій / О. В. Бедро, В. В. Григоровський, О. Ю. Кіцул, О. В. Коваленко, М. П. Красноборова і ін. Київ: Генеральна прокуратура України; Національна академія прокуратури України, 2012. 60 с.

87. Мічурін Є. О. Правочини. Зразки нотаріальних документів: Навчально-практичний посібник: коментар цивільного законодавства, нові види договорів, зразки нотаріальних документів, коментар до окремих зразків документів. Харків: Еспада, 2014. 464 с.

88. Молдован В. В., Молдован А. В. Судоустрій. Україна, Велика Британія, Російська Федерація, США, ФРН, Франція, Судові органи ООН: навчальний посібник. Київ: ЦУЛ, 2013. 363 с.

89. Назарук О. І. Організація діяльності прокурора щодо забезпечення відшкодування шкоди, завданої кримінальним правопорушенням: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2014. 20 с.

90. Науково-практичний коментар Кримінального процесуального кодексу України / В. М. Тертишник. вид. 12-те, доповн і перероб. Київ: Алерта, 2016. 810 с.

91. Організація судових та правоохоронних органів : підручник / за ред. І. Є. Марочкіна. Харків: Право, 2014. 448 с.

92. Письменний Д. П. Верховний Суд України: питання вдосконалення діяльності. *Науковий вісник НАВС*. 2013. Вип. 3(88). С. 117–124.

93. Погорецький М. А., Яновська О. Г. Адвокатура України: підручник. Київ: Юрінком Інтер, 2014. 368 с.

94. Подкопаєв С. В. Проблеми формування сучасної концепції організації та діяльності прокуратури України. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2014. № 2. С. 177–183.

95. Предмесніков О. Повноваження Міністерства юстиції України у сфері державної правової політики: нормотворчість і правова експертиза. *Підприємництво, господарство і право*. 2016 № 2. С. 56–61.

96. Прилуцький С. Конституювання судової влади України: виклики сьогодення та шляхи їх вирішення. *Право України*. 2014. № 5. С.178–188.

97. Романюк Я., Лащук Є. Детермінанти корупції в судовій системі України або чи можна очікувати позитивного оновлення суддівського корпусу. *Право України*. 2016. № 6. С. 134–155.

98. Савчин М. Конституційні цінності та конституційна юриспруденція в Україні. *Вісник Конституційного суду України*. 2010. № 1. С. 112–122.
99. Самбор М. Поліція та органи внутрішніх справ: роздуми про співвідношення понять. *Право України*. 2016. № 4. С. 149–156.
100. Святоцька В. Інституту адвокатури Франції: історична генеза, сучасна організація та професійна діяльність. *Право України*. 2016. № 4. С. 129–138.
101. Селіванов А. «Письмова форма» розгляду справ конституційної юрисдикції: чи діє принцип доступу до правосуддя. *Право України*. 2014. № 7. С. 175–183.
102. Селіванов А. Конституційність як критерій суспільної довіри до судової влади. *Право України*. 2014. № 5. С. 92–96.
103. Скомороха Л. Конституційно-моральні критерії прогнозування професійної придатності для роботи на посаді судді. *Право України*. 2014. № 10. С. 175–185.
104. Скрипнюк В. (Скрипнюк Валентина) Система організації державних органів у контексті забезпечення принципу поділу влади (органи прокуратури). *Юридична Україна*. 2014. № 4. С. 9–14.
105. Смірнов М. Правова природа та особливості нагляду прокурора у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 2. С. 108–112.
106. Стефанчук М. Форми та способи реалізації прокуратурою функцію представництва інтересів громадян або держави в суді. *Вісник прокуратури*. 2016. № 3. С. 34–48.
107. Стрижак А. Конституційний Суд України як інститут забезпечення та захисту конституційної законності. *Вісник Конституційного суду України*. 2010. № 1. С. 101–111.
108. Судові та правоохоронні органи України: Навч. посіб для підготовки до іспитів / упоряд. І. В. Тетарчук, Т. С. Дяків. Київ: ЦУЛ, 2013. 200 с.

109. Тертична Е. В. Судова влада у концепції поділу влади в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Львів, 2014. 20 с.
110. Тести: навч. посібник (Судові та правоохоронні органи. Кримінальний процес та ін.) / Удалова Л. Д., Штанько О. Ф., Савицький Д. О., Рожнова В. В., Письменний Д. П. та ін.; МОН України, НАВС. Київ: КНТ, 2013. 212 с.
111. Тищенко В. Державний контроль за нотаріальною діяльністю в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 2. С. 62–66.
112. Удалова Л. Д., Рожнова В. В., Савицький Д. О., Хабло О. Ю. Кримінальний процес в питаннях і відповідях: навч. посіб. 3–є вид., допов. Київ: Видавничий дім «Скіф», 2014. 256 с.
113. Турман Н. Процесуальний статус та роль медіаторів при укладенні угод у кримінальному провадженні. *Підприємництво, господарство і право України*. 2016. №4. С. 113–117.
114. Функція судового контролю у кримінальному процесі: монографія / Л. Д. Удалова, Д. О. Савицький, В. В. Рожнова. Київ: «Центр учбової літератури», 2015. 176 с.
115. Хотянець П. Захист суддів від неналежного тиску: міжнародно-правові стандарти, досвід правового регулювання у пострадянських країнах. *Право України*. 2016. № 5. С. 143–154.
116. Цуцкірідзе М. Проблемні питання досудового розслідування в зоні проведення антитерористичної операції. *Вісник прокуратури*. 2016. № 8. С. 39–42.
117. Шаптала Н. Особливості національного конституціоналізму в питаннях захисту Конституційним Судом України прав і свобод громадян *Вісник Конституційного суду України*. 2010. № 6. С. 125–132.
118. Юзікова Н. С. Судові та правоохоронні органи України: навчальний посібник. 4-е вид., перероб. і доп. Київ: Істина, 2013. 275 с.
119. Юрчишин В. М. Класифікація функцій прокурора у досудовому розслідуванні. *Адвокат*. 2014. № 2. С. 30–34.

Методичні вказівки щодо семінарських занять і самостійної роботи з навчальної дисципліни «Організація судових та правоохоронних органів» для студентів денної та заочної форм навчання зі спеціальності 081 – «Право» освітнього ступеня «Бакалавр»

Укладач проф. І. І. Митрофанов

Відповідальний за випуск зав. кафедри галузевих юридичних наук В.
Л. Скрипник

Підп. до др. _____ Формат 60x84 1/16. Папір тип. Друк ризографія.

Ум. друк. арк. _____ Наклад _____ прим. Зам. № _____. Безкоштовно.

Видавничий відділ
Кременчуцького національного університету
імені Михайла Остроградського
вул. Першотравнева, 20, м. Кременчук, 39600